

[Lone Dybkjær]

ind for det her. Det må være i fuld overensstemmelse med almindelig centrum-demokratisk tankegang, at man prøver på, om virksomhederne ikke ad frivillighedens vej kan få lavet nogle fornuftige energimærkningsordninger, og i øvrigt giver dem god tid til at få lavet dem ved at sige, at man først i løbet af 2 år sætter loven i kraft.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil da gerne sige, at jeg synes, centrum-demokraterne optræder ikke bare fornuftigt, men også logisk i denne sag. Det er muligt at sætte det i relief i forhold til fru Lone Dybkjærs bemærkninger om, at hvis man venter et par år med at lade loven træde i kraft, så har virksomhederne noget mere tid til at indstille sig på mærkningen osv. Men hvad er det, de skal indstille sig på? Det ved de jo ikke, førend loven er trådt i kraft. Hvis det skal være den lov, der er tale om nu, som vi siger skal træde i kraft på det tidspunkt, så skal den altså have en eller anden virkning i denne periode. Det er en skindiskussion, for der er under alle omstændigheder tale om, at anvendelsen i praksis fra produkt til produkt, fra branche til branche, er noget, som løbende bygges op. Det er en ordning, der indføres, ikke en konkret binding af, hvordan det skal gøres fra produkt til produkt. Det er altså en mere smidig lov.

Jeg står uforstående over for denne tale om millionudgifter for staten. Der er lagt op til en stikprøvevis kontrol, og i betragtning af, at de konkrete mærkningsordninger fra varegruppe til varegruppe først bliver gennemført efter, at man har haft grundige drøftelser med de berørte brancher og virksomheder, skulle man nok også mene, at kontrolarbejdet bliver rimelig overskueligt.

En del af det, der fremføres af mindretallet i betænkningen, og som også har været fremført her af hr. Collet og hr. Niels Anker Kofoed, må jeg sige ikke rigtig holder stik. Den mærkningsordning, man f. eks. har med Dansk Varefakta Nævn, opfylder ikke de krav til energimærkning, der allerede i dag er vedtaget i EF, dels rammedirektivet, dels det gennemførelsesdirektiv for elbageovne, der er vedtaget. Den måde, man dér har lagt tingene til rette på – det er lidt mærkeligt at skulle erindre venstre og det konservative folkeparti om det – betyder, at vi som system for

mærkningen ikke kan anvende Dansk Varefakta Nævns metode. Det skal stå klart. Og desuden er der tale om en meget stor forskel i dækningsgrad i anvendelsen af den måde at gøre det på.

Alt i alt har jeg lidt svært ved at forstå, at man har gjort sagen til så ophedet et debat-emne, som det er blevet.

Lone Dybkjær (RV):

Det viser sig jo lidt vanskeligt at få en dialog med centrum-demokraterne. Så må man jo, som det så pænt hedder, nøjes med energiministeren, men det kan selvfølgelig også være meget hyggeligt.

Energiministeren sagde, at det ikke ville koste så mange penge. Nej, det er jo, fordi den stikprøvevis kontrol skal betales af virksomhederne. Vi har overvejet, om det var staten, der skulle betale det. Jeg kan i øvrigt af bemærkningerne se, at det vist har været energiministerens forslag i det første udkast eller tilsvarende, men bl.a. har der været kraftige advarsler fra Dansk Standardiseringsraad, fordi det ville bryde med hidtidig praksis. Men det kan være, at jeg tager fejl i det, og i så fald vil jeg godt have oplysning om det. Jeg måtte opfatte det sådan, at energiministeren i første omgang havde forestillet sig, at staten skulle betale denne kontrolforanstaltning, men i næste omgang, ved det endelige lovforslag, opgav denne model.

Så er der spørgsmålet om mærkningsordningen. Jeg synes, at det bedste, man kan sige om den, er, at den væsentlige forskel er, at Dansk Varefakta Nævns ordning er bedre end den, der bliver foreslået. Man kan jo så spørge, om det er til fordel for forbrugerne i sidste instans eller det ikke er. Jeg tror ikke, det er en fordel for forbrugerne, og jeg synes, at de eksempler, vi har set her, ikke er videre overbevisende.

Så siger energiministeren, at det ikke er rigtigt, at virksomhederne ikke vil vide, hvad de skal indstille sig på. Jo, det vil virksomhederne netop vide. De vil have 2 år til at opbygge en energimærkningsordning, der også er hensigtsmæssig for forbrugerne, og ifølge ændringsforslaget skal de ikke ind under en obligatorisk, af ministeren udfærdiget mærkningsordning, hvis det er sådan, at de har nogle frivillige ordninger. Vi kan komme meget langt ad frivillighedens vej, tror vi, men